Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	8C/67/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8124210023
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozef Jaselský
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2025:8124210023.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobkyne: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. X, XXX XX B., právne zastúpenej: JUDr. Peter Troščák, advokát so sídlom Hlavná 50, 080 01 Prešov, IČO: 50 003 500, proti žalovanému: Slovenská republika – Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, 812 65 Bratislava, o náhradu škody s prísl., takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 3.000,- eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 26.11.2024 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 6.000,- € titulom nemajetkovej ujmy.

1.1 Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že jej bolo trikrát vznesené obvinenie, ktoré bolo následne trikrát zrušené (pretože klientka nespáchala žiaden trestný čin), a následne muselo byť trestné stíhanie zastavené. Každé jedno uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné, a preto jej vznikol nárok na náhradu škody spôsobenej týmto nezákonným rozhodnutím. Na základe nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia bola žalobkyňa ako obvinená bezdôvodne vystavovaná viacerým procesným úkonom, pričom bola povinná zúčastniť sa niekoľkých nariadených výsluchov. Zároveň počas obdobia takmer 3 rokov došlo u nej k stresovej reakcii na vznesenie obvinenia (a to až trikrát), keďže do tohto momentu nebola nikdy obvinená a ani vyšetrovaná v súvislosti s podozrením z trestnej činnosti. Navyše išlo o trestné stíhanie pre údajné marenie styku otca s mal. dcérou, kde v jej prípade išlo o matku, ktorá nijako v styku nebránila, pričom otec (oznamovateľ) o mal. dcéru žiaden úprimný záujem nikdy nejavil, pretože si ju neprebral ani raz v materskej škole, ale zo strany oznamovateľa išlo o predstieraný záujem o mal. dcéru v úmysle poškodiť žalobkyňu (ako matku).

1.2 Nárok žalobkyne bol v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uplatnený (s presným vyčíslením a odôvodnením) na príslušnom orgáne na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 31.07.2024. Dňa 05.11.2024 bolo žalobkyni doručené upovedomenie Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VI/4 Gc 121/24/1000 zo dňa 05.11.2024, z ktorého vyplýva, že uplatnený nárok na náhradu škody bude Generálnou prokuratúrou SR uspokojený čiastočne v sume 1.247,91 € (za trovy obhajoby).

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

2.1 Žalovaný uviedol, že neuznáva nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.000,- €. Uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyňa ničím neodôvodnila resp. neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uplatnený nárok, iba navrhla vykonať dôkazy, pričom nie je zrejmé, aké konkrétne skutočnosti majú byť vykonanými dôkazmi objektivizované. Dôkazné bremeno zaťažuje poškodeného. Súd preto nemôže nárok uznať a výšku nároku určiť, len na základe tvrdení žalobcu a existencii nezákonného rozhodnutia. Poukázal aj na to, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len v prípade, ak dôstojnosť osoby bola znížená v značnej miere a primerané zadosťučinenie vo forme morálnej satisfakcie je nepostačujúce. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom nie je absolútnym, t.j. náhrada škody sa neposkytuje automaticky každému, voči komu orgán verejnej moci porušil jeho ochranu priznanú právnym poriadkom, ale iba tomu, u ktorého sú splnené všetky predpoklady ustanovené v zákone č. 514/2003 Z.z..

3. Žalobkyňa v replike poukázala okrem iného na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4Cdo/125/2019 z 27.08.2019 a nález Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 320/2016, z 07.07.2016.

4. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán konania, listinami, výsluchom žalobkyne a svedka, pričom zistil tento skutkový stav:

4.1 Uznesením vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, ČVS: ORP-905/1-VYS-PO-2020 zo dňa 18.03.2021 bolo žalobkyni vznesené obvinenie pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa ust. § 349 Tr. zák., ktorého sa klientka mala dopustiť tak, ako je to vymedzené v skutkovej vete tohto uznesenia. (č.l. 30-32)

4.2 Uznesením vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, ČVS: ORP-905/1-VYS-PO-2020 zo dňa 30.07.2021 bolo žalobkyni vznesené obvinenie pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa ust. § 349 Tr. zák., ktorého sa žalobkyňa mala dopustiť tak, ako je to vymedzené v skutkovej vete tohto uznesenia. (č.l. 26-29)

4.3 Uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 2 Pv 558/20/7707, zo dňa 13.10.2021 bolo na základe sťažnosti žalobkyne uznesenie o vznesení obvinenia sp. zn. ORP-905/1-VYS-PO-2020 zo dňa 30.07.2021 zrušené. (č.l. 24-25)

4.4 Uznesením krajského prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove sp. zn. 3 KPt 483/21/7700 zo dňa 11.07.2022 bola sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície OR PZ Prešov o vznesení obvinenia, sp. zn. ČVS: ORP-905/1-VYS-PO-2020, zo dňa 03.05.2022 zamietnutá ako nedôvodná. (č.l. 18-23)

4.5 Uznesením Generálnej prokuratúry SR sp. zn. IV/1 Pz 316/22/1000 zo dňa 03.01.2023 bolo konštatované porušenie zákona v neprospech žalobkyne a zároveň bolo zrušené uznesenie Krajskej prokuratúry v Prešove, sp. zn. 3 KPt 483/21/7700, zo dňa 11.07. 2022. (č.l. 10-13)

4.6 Uznesením Krajskej prokuratúry v Prešove sp. zn. 3 KPt 483/21/7700 zo dňa 07.03.2023 bolo na základe sťažnosti klientky uznesenie o vznesení obvinenia sp. zn. ČVS: ORP-905/1-VYS-PO-2020 zo dňa 03.05.2022 zrušené. (č.l. 14-17)

4.7 Žalobkyňa si v Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 31.07.2024 uplatnila nárok na náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. vo výške 1.247,91 € pozostávajúci z trov právneho zastúpenia a zároveň nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.000,- €. (č.l. 7-9)

4.8 Generálna prokuratúra v oznámení zo dňa 05.11.2024 uznala ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vo výške 1.247,91 € avšak neuznala nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. (č.l. 5-6)

4.9 Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že opakované obvinenia na ňu pôsobili stresovo, keďže zaspávala s vedomím, že môže skončiť vo väzení, príde o deti a nebude sa môcť o nich starať. Na výsluch sa dostavila 5-6x. Uvedená situácia ovplyvnila jej pracovný výkon a mala vplyv na zdravotný a psychický stav. Pred vznesením obvinenia v decembri 2020 bola hospitalizovaná v nemocnici z dôvodu synkopálneho stavu spojeného so zvýšenou úrovňou stresového hormónu, ktorý bol spôsobený

psychickým vydieraním zo strany jej bývalého partnera. V období 2021- 2022 odpadla 3x. V septembri 2021 bola hospitalizovaná pre poruchy spánku, boli jej nasadené hypnotiká. Trpela depresiou, mala úzkostné stavy. Trestné oznámenie malo vplyv na jej priateľstvá, nakoľko priatelia sa postavili na stranu jej ex-partnera, a z toho dôvodu tieto priateľstvá sa rozpadli. Najviac ju však mrzí narušený vzťah s jej starou mamou, s ktorou si v súčasnosti hľadajú k sebe cestu. Po tom, čo bolo prvý krát zrušené obvinenie uviedla, že vlastne jej odľahlo, no pri druhom obvinení mala obavy, či sa to vôbec niekedy skončí. Z toho dôvodu si nemohla nájsť prácu na plný úväzok.

4.10 Z výsluchu svedkyne, matky žalobkyne, súd zistil, že obvinenie na jej dcéru pôsobilo veľmi zle, museli ju ukľudňovať, mala slabosti, alebo triašku. Stalo sa, že musela z Košíc prísť do Prešova kvôli tomu, že žalobkyňa nebola schopná vyzdvihnúť vnučku zo škôlky. Informácia o obvinení jej dcéry sa rozšírila aj medzi priateľov svedkyne, ktorým musela vysvetľovať, že žalobkyňa nebráni otcovi v stretávaní sa s dcérou. Ex-partner žalobkyne totiž poznal známych svedkyne. Dodala, že počas jej návštev žalobkyne, táto 2x odpadla. Stav žalobkyne bol ako na vlnách. Bývalý partner žalobkyne ju očiernil u jej starej mamy, ktorá sa na 6 rokov odmlčala.

5. Na základe zisteného skutkového stavu súd vec takto právne posúdil:

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 5 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán

písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z .z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z., výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

6. Predmetom konania je nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z právneho dôvodu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v trestnom konaní. Zodpovednosť štátu za škodu, ktorá vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia v trestnom konaní je svojou povahou občianskoprávny vzťah. Vyššie citovaný zákon o zodpovednosti za škodu je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym, a preto ak tento špeciálny zákon nemá vlastnú úpravu, právne vzťahy sa riadia Občianskym zákonníkom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu je objektívnou zodpovednosťou /bez ohľadu na zavinenie/, ktorej sa nie je možné zbaviť, a ktorá je založená na súčasnom splnení troch podmienok, a to porušenie právnej povinnosti /nezákonnosť/, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody.

7. Predmetný zákon explicitne neupravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú v dôsledku nezákonného trestného stíhania. Tento osobitný druh zodpovednosti štátu za škodu bol však dotvorený súdnou praxou. Nezákonné trestné stíhanie je možné charakterizovať ako postup, keď trestné stíhanie konkrétnej osoby, voči ktorej bolo vznesené obvinenie, bolo skončené iným spôsobom ako jej právoplatným odsúdením (vynímajúc osobitné prípady kedy dôjde k skončeniu trestného stíhania na základe spolupráce s obvineným – zmier, podmienečné zastavenie trestného stíhania a pod.) Ako uviedol Ústavný súd SR v náleze zo dňa 24. 01. 2017, sp. zn. III. ÚS 754/2016-42 „priznanie náhrady

nemajetkovej ujmy v peniazoch za vedenie trestného stíhania, ktoré sa právoplatne skončilo inak než odsúdením (a to aj v prípade, ak nebolo realizované väzobne), je ústavne akceptovateľným a ústavou predpokladaným spôsobom poskytnutia satisfakcie takto stíhanej osobe“. Za iný spôsobom skončenia trestného stíhania v uvedenom kontexte je možné považovať napr. zastavenie trestného stíhania prokurátorom, oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, postúpenie veci na prejednanie inému orgánu (napr. v prípade, ak ide o priestupok).

8. Zákonné predpoklady na priznanie nároku na náhradu škody v dôsledku nezákonného trestného stíhania sú: (i) existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť; (ii) vznik škody; (iii) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou; (iv) podanie riadneho opravného prostriedku.

9. V danom prípade bolo nesporné, že generálny prokurátor konštatoval porušenie zákona v dôsledku porušenia práva obvinenej na obhajobu, zároveň uznesenie krajského prokurátora, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu o vznesení obvinenia voči jej osobe, zrušené. Následne bolo zrušené aj uznesenie o vznesení obvinenia, nakoľko skutková veta nespĺňa predpísané zákonné náležitosti a je koncipovaná zmätočne. Naplnená bola teda podmienka existencie nezákonného rozhodnutia. Taktiež bola splnená podmienka podania opravného prostriedku, v tomto prípade sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

10. Okrem skutočnej škody, ktorá bola žalobkyni uhradená (trovy obhajoby), má osoba, voči ktorej bolo nezákonné trestné stíhanie vedené, pri splnení všetkých zákonných predpokladov, spravidla aj nárok na priznanie nemajetkovej ujmy. Najvyšší súd SR v rozhodnutí, sp. zn. 4Cdo/125/2019, zo dňa 27.08.2019 vo vzťahu k dôkaznému bremenu poškodeného pri preukazovaní existencie nemajetkovej ujmy vzniknutej v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním uviedol, že „každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné“. V intenciách uvedeného rozhodnutia je preto možné tvrdiť, že nemajetkovú ujmu za nezákonné vedené trestné stíhanie nie je potrebné vždy náležite preukázať, pretože už samotné nezákonné trestné stíhanie je determinantom, ktoré nemajetkovú ujmu bez pochýb zapríčiňuje a spôsobuje. Stanovenie konkrétnej sumy sa posudzuje individuálne, prípad od prípadu.

11. Súdna prax pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy je rôznorodá. Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 16.03.2021, sp. zn. 11Co/66/2020, priznal náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie vo výške 500,- € za každý rok vedeného trestného stíhania. Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí zo dňa 06.03.2019, sp. zn. 1Co/169/2018, priznal náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie v trvaní viac ako 3 roky v celkovej výške 2.500,- €. Ústavný súd SR v náleze zo dňa 24.01.2017, sp. zn. III. ÚS 754/2016 dokonca nepovažoval za neprimeranú náhradu za nemajetkovú ujmu vo výške 620,- € za každý mesiac nezákonného trestného stíhania.

12. Vo vzťahu k celkovej výške priznanej náhrady za nemajetkovú ujmu je potrebné taktiež poukázať na § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., z ktorého vyplýva, že priznaná výška náhrady nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. Z predmetnej právnej úpravy vyplýva, že celková suma odškodnenia poskytnutá podľa zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

13. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že u žalobkyne nie je dostatočným zadosťučinením len konštatovanie porušenia práva, pretože došlo k závažným následkom v jej živote. Žalobkyňa bola bezúhonným občanom. Bolo preukázané, že trestné stíhanie, na nezákonnosť ktorého žalobkyňa opakovane upozorňovala, malo negatívny dopad na jej už aj tak nepriaznivý psychický stav ovplyvnený konaním jej bývalého partnera, ktorý sa obvineniami zo spáchania trestného činu ešte zhoršil. Trpela depresiou, triaškami a odpadávala. Súd pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy vzal do úvahy dĺžku trestného konania (cca 3 roky) a povahu trestnej veci (marenie výkonu úradného rozhodnutia). Na strane druhej, súd prihliadol na skutočnosť, že počas trestného stíhania osobná sloboda žalobkyne nebola obmedzená a opakované obvinenia zo spáchania trestného činu mali dopad na jej vzťahy s priateľmi a narušili aj blízky vzťah s rodinným príslušníkom žalobkyne. Uvedená situácia mala vplyv aj na pracovné zaradenie žalobkyne.

14. Zhodnotiac každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo svojej vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo vrátane toho, čo uviedli strany sporu (§ 191 CSP), posudzujúc predovšetkým povahu trestnej veci, dĺžku trestného stíhania a preukázaný zásah trestného stíhania psychického stavu žalobkyne a okolnosti, za ktorých k nemajetkovej ujme došlo, súd ustálil ako primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- €.

15. Žalovaný zastúpený Generálnou prokuratúrou SR je pasívne legitimovaný v spore podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., pretože predmetná ujma bola spôsobená v trestnom konaní a je v príčinnej súvislosti s uzneseniami Okresného riaditeľstva PZ v Prešove zo dňa 18.03.2021, zo dňa 30.07.2021 a zo dňa 03.05.2022, sp. zn. ČVS: ORP-905/1-VYS-PO-2020, ktorými bolo žalobkyni vznesené obvinenie pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

16. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa splnila zákonom požadovanú podmienku a pred podaním žaloby požiadala žalovaného o predbežné prerokovanie nároku žiadosťou a dňa 05.11.2024 bolo žalobkyni doručené upovedomenie, že uplatnený nárok nebude uspokojený.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 3.000,- € a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, pričom vyhovel jeho návrhu a poskytol mu lehotu 30 na jej uhradenie. Žalobkyňa týmto nebude nijako ukrátená resp. znevýhodnená.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V prípade uplatneného nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení (úvahy) súdu. Preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom pri vyčíslení trov sa v tomto prípade bude vychádzať z priznanej sumy, t.j. zo sumy 3.000,- €. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.